HAR NI VÄNNER I SVERIGE?

I så fall erbjudas nu våra prenumeranter

ETT ENASTÅENDE TILLFÄLLE

Varje prenumerant å Svenska Canada-Tidningen, vilken har betalat eller insänder betalning för ett år i Förskott, kan insända namn och adress å person i Sverige till vilken vi vilja tillsända tidningen

GRATIS

Edra vänner därhemma äro naturligtvis lika intresserade av nyheter från Canada som Ni äro att höra något från Sverige.

Skriv namn och adress tydligt.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.

Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 miljoner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi godtgöra härpå alltid högsta gällande ränta.

Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.

Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökats genom ränta.

Alla slag av bankaffärer i övrigt.

Uppdrag (ins. & uttagn.) till nämnda bank ombesörjes av P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Enligt meddelande från banken är räntan å kapitalräkning i dagarna höjd till 4 procent (insättningar med 4 månaders uppsägningstid.)

Vi äro de äldsta försäljarna i Canada av svenska verktyg och har försålt alla importerade märken. Erfarenheten och omsättningen har visat att

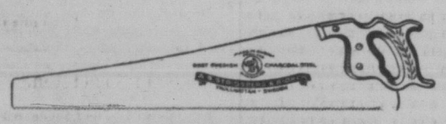

Stridsberg & Biörcks "Hot-Rolled" Stålsågar

äro de bästa som tillverkas i Sverige. Våra priser äro till, följd av vår stora omsättning de lägsta. Order såväl stora som små samt förfrågningar expedieras omgående. Handsågar i alla storlekar svängd och rak rygg.

Western Importing Co., Inc.

410 St. Nicholas St. MONTREAL, P. Q.

IAKTAGELSER OCH BIOGRAFISKA SKILDRINGAR FRÅN MINA RESOR.

FÖR S. C. T. AV N. J. L. BERGEN.

Tidigt denna vår fick jag inbjudan att komma till "Sommartinget", som av Svenska Förbundet i Canada denna gång förlagts till Fishing Lake i Wadena distriktet den 24 och 25 juni, vilken inbjudan jag naturligtvis med nöje antog.

Referat hava redan varit införda rörande detta sommarting, varför det icke är av nöden att något vidare orda härom. Det var synnerligen uppmuntrande i alla fall, att trots de ogynnsamma vägarna se en sådan mängd av vårt folk närvara, kommande från när och fjärran. Detta bevisar så gott som något, att svenskarna icke äro så "försoffade" som de sades vara för några år sedan.

Mötesförhandlingarna voro av stort intresse, och de flesta synes hava fått valuta för de utgifter och besvär som voro förbundna med resan till tinget. Heder och erkänsla äro de värda, som nedlagt så mycket arbete för anordningarna — både centralstyrelsen såväl som Wadenakommittén. Den enda kritik, som jag hörde, var att åtskilliga skulle önskat ett längre föredrag av major Ahlström om de sociala förhållandena i Sverige i nuvarande tid, och däri instämmer jag. Hans hälsning och anförande voro alltför korta, men intressanta.

Efter sommartinget företog undertecknad en resa i de båda tidningarnas intresse genom Wadena — Henton — Goosvelley — Fasston och Archerville distrikten. I alla dessa distrikt är befolkningen huvudsakligen skandinavisk. Jorden är i det stora hela bördig och givande. Total misslyckat har aldrig förekommit. Hagel eller torka samt frost förekomma ganliigen sällan. Alla de här nämnda distrikten ha till största delen varit skogbevuxna med öppna platser här och där. Nu efter tjugo års nybyggararbete och odling, ser man rätt många vackra hem framskymta här och där, omgivna av vackra asplundar. Största delen av folket synes stå sig gott. Några få kanske, som lagit sig på alltför skogigt land, för vilket de fått betala dyrt, ha ännu en del hundår att genomgå, men de synas dock hoppfulla. Ännu finnes land att få för ganska rimligt pris i dessa trakter, och distrikten här äro värda att ha i åtanke för hemsökare. Skolor finnas överallt, och norskarna ha även byggt flera vackra kyrkor. Svenskarna ha mig veterligt endast en kyrka i dessa trakten, nämligen den Svenska Baptistkyrkan i Wadena, vilken för närvarande är utan pastor. Det synes dock som om moralen bland svenskarna stode på en hög nivå trots att de icke här synas vara så kyrkliga som norskarna. Vad man än må tänka och säga om den kyrkliga verksamheten, så är den dock ett bevis på samhällsordning och ansvarskänsla hos folket för dess andliga och moraliska välfärd. De norska menigheterna i Rosevalley distriktet sades hava en god och vaken pastor, som vågade säga ut sin mening, nämligen pastor Andahl.

I Wadena och de andra köpingarna utefter järnvägen mot norr (C. P. R.) finnes det rätt många svenska och norska affärsmän och inflytelserika personer. I Wadena finna vi bl. a. järnhandl. Franzon och diversehandl. Faust, skomakaren och sadelmakaren Johnson samt C. J. Carlson, som är "liveryman", fru Cavalli, som har restaurantrörelse. Veterinär Speer, "stadsmayorn" är gift med en svenska. Han är en aktad man och mycket intresserad av det svenska folkets välfärd. Leonard Wreede är en vida känd "real estate"-man, som säkerligen har haft mycket att göra med koloniseringen av hela denna region. Han är svensksinnad i själ och hjärta, godtemplare, och bibliotekarie för det svenska Lokalbiblioteket i Wadena distrikt.

Jag besökte även många andra så som J. Lunden, Erlander, Thorell, Norberg, vilka alla ha byggt sig de vackraste hem i trakten. Bymann, Erikson, Sellin, Anderson, Erikson, Nygren, John Erikson, som hitflyttat från Brownlee; Gulsien Neff, Nels Hanson, Wikström, postmästare i Orpington, Elof Lindeen, alla dessa synas ha gjort det bra och hava vackra hem och goda farmer. De flesta äro intresserade uti den kooperativa rörelsen och medlemmar i Poolen. De tillhöra också S. C. T.-familjen.

Emedan biografiska meddelanden förut varit synliga om de flesta av dessa familjer, ingår jag ej härpå.

I Hendon, en liten köping norr om Wadena, finna vi bröderna Anderson. Ehuru svenskar, ville de ej bli S. C. T. Däremot prenumererade restaurantinnehavare Chas. Anderson på tidningen. I närmaste trakten fann jag ytterligare några nya prenumeranter.

Norskarna torde vara övervägande till antalet i detta distrikt, och de flesta hålla Norrsna. Landet här är bördigt och gott.

* * *

I Fasston distriktet är flertalet norrmän, och många ha inflyttat hit från Minnesota. Jag träffade bl. a. här en gammal trevlig, levnadsfrisk norsk gumma, vilken var den första som välkomnade min hustru till denna världen! — Många välbärgade farmar finnas här. Jorden är förstklassig. Det finnes ännu land att köpa till rimligt pris. Några av affärsmännen i Fasston äro också norrska.

* * *

I Roseveller, nästa station, och distriktet norr om, finna vi de flesta affärsmännen och farmarna vara norskar och svenskar. Detta är ett vackert distrikt med bördig jord m. m. Här gästade jag hos mina gamla bekanta Hallstens, som har restaurang. Diversehandlaren A. Faust är norsk, och hans yrkesbroder Albert Olson är svensk. Järnhandlarna Rustad Bros. äro norska, postmästare Westby är svensk, retauratör Gustavson är svensk och likaså skräddare Johnson.

Folket här står sig gott och anse trakten vara den bästa. Det finnes ännu land till rimligt pris.

Hos vännerna Hallstens undfägnades jag, som alltid, på bästa sätt.

* * *

Nora distrikt, nästa station mot norr, förbigick jag, emedan de flesta voro på "picnic" i Archerville, så jag reste dit i stället. Där träffade jag gamla bekanta och gjorde nya samt fick även några nya prenumeranter. Archerville är omgivet av skog, men flera elevatorer finnas dock här, ty i väster ligger på ca. tio mils avstånd den norska kolonien Dhalton, varifrån spannmål och andra produkter saluföras här.

Bl. a. träffade jag restauratör Johnson och diversehandlare Anderson, vilken senare även har affär i Nora. Irvi Hanson säljer åkerbruksredskap.

Nära Nora har "Westshore Young People Society" byggt en trevlig hall. Här blev jag inbjuden att hålla föredrag den 1 juli. Hallen var fylld av folk, unga och gamla. Denna förening har existerat i nio år och gjort mycket gott i välgörenhetsväg såväl som i andra avseenden. Under min vistelse i detta distrikt hade jag nöjet gästa familjen Maghus Martinson, vilken har ett trevligt hem. Martinson härstammar från Mörsils socken i Jämtland, och hans hustru är dotter till mr. Erikson i Wadena distriktet samt härstammar från Ljusdalstrakten i Sverige. Martinson kom till Wadena 1912 och upptog homestead i Nora distrikt samma år. Han har nu en välbyggd farm på en halv sektion och står sig gott.

Härifrån inbjöds jag till Nora, där jag hade nöjet gästa familjen Andrew Erikson, vilken härstammar från Nordmarken i Värmland. Erikson kom hit 1903 och upptog homestead.

Han har nu en värdefull farm gränsande intill Nora station. På senare år har han ägnat sig åt hönsavel som binäring och lyckats väl därmed.

Det finnes ännu land att köpa för en 10—15 dollar per acre. Landet är bördigt men något skogbeväxt. Folket reder sig i allmänhet bra i denna trakt, trots det haft lång väg till närmaste stad — Wadena. Nu löper sedan några år C. P. R.-linjen Sheho — Nippiwin-järnvägen genom nejden, och kommunikationerna äro rätt goda.

(Forts.)

De svenska emigranterna söka sig företrädesvis till Canada.

(Forts. fr. sid. 1.)

na och i viss mån även norkingar tyckas däremot vara fästa vid sina hembygder med starkare band, ty de äro tunnsådda i skaran av utvandrare.

Vad beträffar emigrationen till Canada kan nämnas, att det ej bara är svenskarna som visa större lust att fara dit än förut. Vår emigration dit har visserligen fördubblats på ett år, men samma är förhållandet med danskarnas och norrmännens, som mer än fyrdubblats.

Enligt från de canadensiska myndigheterna ingångna uppgifter har invandringen till Canada under budgetåret 1926—27 ökats från 96,000 till 114,000, d. v. s. med nära 50 proc.

Riksdagsman Ivar Wennerström, som nyligen studerat förhållandena i Canada, förklarar, att det ej möter svårigheter för i jord- och skogsbruk kunniga svenskar att få arbete i Canada, men vederbörande måste hålla klart för sig att det kräves tåligt och hårt arbete. Landets möjligheter äro stora.

Den fruktansvärda järnvägskatastrofen i Bollnästrakten.

(Forts. fr. sid. 1.)

Föraren, på reservlokomotivet befinner sig bland de svårast skadade på Bollnäs lasarett.

Namnen på de omkomna:

Av de omkomna ha hittills följande identifierats:

Riksdagsman J. Johansson, Kälkebo.
Predikant J. Öman, Gunnarn, Stensele.
Lokeldare I. Hammarlund, Bollnäs.
Lokförare P. Westberg, Bollnäs, förare på snälltåget.
Turbinmontör H. Bengtsson, Kristinehamn.
Fröken Hilma Gustafsson, Dalsjöfors.
Lokeldare S. Hellberg, Bollnäs.
Underofficeren C. Olsson, Skogeröd.
Sergeanten E. A. Nilsson, Fjälbo.
Gossen Sigge Pettersson, Östersund.
Gossen Sven Holmgren, Östersund, 13 år, elev på Hall.
Fröken Signe Forsell, Stuvsta.
Flickan Anna Löfström, Skånegatan 14 b, Stockholm 13—14 år (reservation).

En omkommen äldre kvinna har identifierats såsom varande svärmoder till stationsmästare Hedberg i Kälarne, men hennes namn är icke bekant.

Ännu ej identifierade äro endast två kvinnor.

Beträffande de på lasarettet vårdade betecknas tillståndet oroväckande för fru Signe Berggren. De övrigas tillstånd ger icke anledning till oro.

Namnen på de skadade:

Enligt till järnvägsstyrelsen ingången rapport från Bollnäs äro de på sjukhuset intagna skadade:

A. F. Wikdal, vagn- och stallkarl.
S. Lindblom, ritare, Marmaverken, 27 år.
Erik Gustaf Wexell, jur. stud., 22 år.
Erik Wall, f. d. hemmansägare, Årsunda, 71 år.
Erik Lundquist, förare på hjälploket, Bollnäs.
Per Bengtsson, målare, Skattungbyn, 53 år.
Frans Herman Lennmalm, folkskollärare, Brunflohögen.
Mon Staffansson Norberg, skomakare, Funäsdalen, Härnäs.
Karl Johansson, f. d. lantbrukare, Tranås.
Karl Fredrik Mogren, skollärare, Källefors.
Anders Eriksson, Ljusdal.
Fröken Debora Jönsson, sömmerska, Frostviken.
Fröken Karin Torvaldson, Ulriksfors.
Fru Berta Amalia Johansson, Eskilstuna.
Fru Edla Öman, Stor-Uman, 48 år.
Fröken Augusta Nyberg, lärarinna, Ange.
Fru Signe Berggren, Stockholm.
Fru Hilma Lundberg, Turisthotellet, Östersund.
Fru Amanda Lindén, Eskilstuna, samt fröken Ida Vikström, Stockholm.

Runt land och riken.

(Forts. fr S. 1.)

Bollnäs-katastrofen.

Offren vid den hemska järnvägsolyckan i Bollnäs jordfästes förra torsdagen på bekostnad av Statens Järnvägar under stora högtidligheter. Över sextusen människor övervoro den gripande akten.

Interparlamentariskt möte.

De nordiska interparlamentariska delegaterna äro samlade till sitt adertonde möte i Stockholm. Bland de frågor, som stå på dagordningen märkas särskilt världsekonomien och skiljedomspolitiken. Sessionerna hållas i riksdagshuset.

Häftig nederbörd i Saskatchewan.

Förra veckans regn var synnerligen häftigt i olika delar av Saskatchewan. I vissa distrikt förekommo mindre hagelskurar och i Weyburndistriktet föll regnet ovanligt ymnigt.

Efter regnet har en frisk vind blåst varigenom grödan torde torka fort ehuru den på vissa platser slagit ned speciellt havren.

Kansas veteskörd — den näst största?

Från Kansas City telegraferades i tisdags att man nu kunde skapa sig en god överblick av veteskörden och att denna med all säkerhet torde bliva den näst största i landets historia. Man beräknar med visshet att i år kunna handhava över 170,000,000 bushels vete, vilket endast en gång förr överträffats, nämligen 1924, då skörderesultatet sprang upp till 180,000,000 bushels.

Betala prenumerationen!

LANDET SOM RESTE SIG.

Från författaren G. Dahlin, som för närvarande genomreser västra Canada, har S. C. T. haft nöjet mottaga följande skildring över våra dagars Tyskland.

* * *

Det började skymma. Solen sjönk blodröd i väster, allt längre och längre blevo skuggorna. Ögonen vägrade följa tidningens fina stil. Allt flöt tillsammans i ett kaos och intresset för läsning ebbade ut. Man dåsade till i halvmörkret. Expressen till Berlin dånade i väg utan uppehåll och flög till sist fram i ett hav av svartgrått töcken, då landskapets konturer suddades ut. Någon tände det elektriska ljuset. I skarpa, obarmhärtiga knippen flödade det ned över passagerarna. En efter en kisade mot taket, för att så småningom vänja sig vid den nya ordningen och inrätta sig därefter. Det var en tysk tredjeklasskupé. Den tog sig blänkande fin ut. Allt var nymålat, lackerat, putsat och skrapat. Alla gamla rester från de föregående årens många surrogat hade omsorgsfullt avlägsnats. Man fick intryck av, att det var en helt ny anda över det hela.

En kypare gick förbi och anmälde plats för middag. Att den propra tredjeklassen ej var att hänföra till en enstaka företeelse bekräftades än ytterligare vid inträdet i Mitropas eleganta restaurationsvagn. På borden lågo skinande vita dukar, mellan fönstrens drogskyddande förhäng glänste blankpolerade mahognyspeglar och överst i taket bröt sig ljuset mot ett gyllne räckverk av mässingsstänger. Man började känna igen omgivningen från den gamla goda tiden, hoc est före kriget. Vid bordet framför mig sitter en hindu. Den vita turbanen lyser som en gloria kring hans mörka panna. Med orientalens beslöjade blick betraktar han till synes likgiltig ett sällskap upprymda tyskar, som med högljudda ord och stora åthävor låter världen veta att de komma från Sydamerika och ej varit hemma sedan revolutionsåret. Osökt tränger sig minnet av en resa under den tiden fram hos mig och de nuvarande förhållandena synas mig dubbelt ljusa.

Vi kommo söderifrån. I oändliga etapper hade vi färdats mot norr. Vid så gott som alla stationer uppehåll. Oftast i timvis. Ingen bestämd avgångstid. Allt gick på en slump, ty det var november 1918 och revolution i landet. En bitande kall eftermiddag kommo vi till Halle. Stationen var överfull av väntande. På de öppna perrongerna sökte vi lä bakom tidningskiosker och ölbodar. Hän mot kväll skulle ett tåg gå mot Berlin och det gällde att passa på.

Det var ett "h-e" innan vi kommo in i en tredjeklasskupé. Rutorna krossades, glas trampades till atomer under våra strävanden att få sittplats. I kupén var plats till elva passagerare. Vi voro sjutton. Någon bättre sällskapston alstrades ej därav. Man blev hänsynslös och rå, ty omgivningen fordrade det. Tåget gick bra och drömmen om Berlin ryckte verkligheten närmare. Fördragsamhet började vinna insteg bland oss och någon försökte sig på att säga kvickheter. Men i Magdeburg försvann det gryende goda lynnet, ty där kördes alla ut.

I piskande snöyra svuro vi ve och förbannelse över alla revolutioner. En tom mage i en frysande kropp lämnar intet rum för salongsspråk. I all synnerhet om utsikterna till mat och värme under de närmaste tjugofyra timmarna äro lika med noll. Man må aldrig så livligt föreställa sig, att man i en dylik situation skall uppträda hövligt och behärskat och med stoism förakta alla vedervärdigheter. Romanerna bruka överflöda av hjältar, som tåla allt. Bland oss, som sutto ute i snöyran och väntade på tåg, fanns ingen hjälte. Vi knorrade alla och voro tydligtvis en svårkommenderad massa, ty stationsbefälet såg sig nödsakat anhålla om handräckning från det ankommande militärtåget, för att tills vidare hålla oss borta från de vagnar, som för vår räkning skulle tillkopplas. Soldaterna fördelades över hela tåget och passagen lämnades fri för oss övriga, att i mån av plats följa med.

Jag har varit med om mången livsfarlig trängsel i både gamla och nya världen, men aldrig skall jag glömma det inferno, som på bråkdelen av en sekund växte upp på Magdeburgs bangård den bistra novemberkväll 1918. Som en flock lösslappta vilddjur rusade massan mot tåget. Med armbågar och knän försvarade man sin plats. I varje minsta lilla öppning pressades man inåt, framåt. Vid fotsteget gällde det att lägga hela kraften i armarna och häva kroppen upp, för att undgå att pressas mellan vagnarna och mista varje chans att komma med. Vid sidan om mig var en dam med en stor gul armkorg. Hon grät bittert i sin oförmåga att klara sig och drev viljelöst med strömmen. Vid den kritiska punkten, där hon visste med sig att ofelbart bliva trängd ned, hörde jag henne vädja till en hjälmprydd soldat, som stod i dörröppningen. Ett dunrande "Halt" kom massan att studsa och damen med sin armkorg ryckte in i vagnen och var räddad. Jag fick plats vid ett fönster i korridoren. I kupén mitt emot såg jag det uppskrämda, förgrätna ansiktet. Armkorgen låg väl ombonad med en grå filt i nätet ovanför. Då tåget var mer än överfullt stängde posten vagnsdörren. Brutalt, utan ett ord, slog han igen den. De utestängdas raseri bekom honom intet. Ej heller mot deras vanvettiga tilltag att klättra upp på buffertar och fotsteg, för att på detta sätt följa med, reagerade han. Kriget hade gjort honom hård och okänslig. Han var soldat. Vad övrigt var angick honom ej.

Vi, som hade hoppats på en snabb fart till Berlin, bedrogo oss storligen. Sakta gledo vi fram i natten. Kampen att komma med hade drivit svetten ut ur porerna. Nu stod man i den iskalla vagnen och hackade tänder, räknande ut, att det skulle bliva morgon och kanske kväll innan denna plåga toge slut. Nästan omärkligt ökade tåget farten. Hjulens dunk mot skenskarvarna kommo tätare och tätare och humöret steg. Plötsligt kom avbrottet. Utan den ringaste varning flög den gula armkorgen ut ur filtens famntag. Över soldaternas hjälmar regnade manna, då röda runda äpplen med dov duns slogo mot stålet för att hamna på golvet eller i knäet på någon undersittande. Damens ansikte blev blossande rött och uttrycket än mer förskrämt, då hon såg förödelsen.

Till de medresandes beröm skall sägas, att korgen blev fylld igen. Fattades det något äpple märktes det i varje fall inte och ägarinnans tacksamhet kände inga gränser. Man skrek åt mig vid fönstret att se efter vad som stod på. Ingen station syntes. Vi hade stannat ute på själva linjen. Blinkande ljus rörde sig på banvallen. Skarpa silhuetter skymtades, då brådskande gestalter skyndade förbi fönsternas ljuskrets. Det utdelades order och soldaterna lämnade tåget. Vi visste ej vad som hänt. Äntligen kom det. Något hade gått sönder. Det gissades på upprivna skenor. Men ingen fick bekräftelse på sina antaganden, ty passagerarna måste kvarbliva i vagnarna, och soldaterna sade intet, då de återvände. Snön hade upphört. Himlen började klarna och bådade strängare kyla. Det hela tog sig icke särdeles inbjudande ut. Långt ute på bondlandet i ett oeldat, överfullt tåg, mitt i en smällkall vinternatt. Allt detta i ett land, där revolutionen satt i högsätet. Det tog fyra timmar, innan felet var ordnat. Med snigelfart liksom blott med största ansträngning gledo vi in på Anhalter Bahnhof. Klockan var halv sju på morgonen. En svulten, frysande människomassa vällde mot spärren vid utgången.

Passagen låg fri. Kontrollören hade gått hem, ty väntan på tåget hade blivit för lång. Kanske det aldrig kom fram. Det var ju revolution i landet och med den följde frihet.

*

Dagarna, som kommo, voro händelserika. Ingen visste om morgonen, hur det hela kunde utveckla sig. Allt utlöste sig i gissningar. Spåren efter de första dagarnas våldsamma strider vittnade om ett skoningslöst hat. Slottets norra fasad var illa åtgången. Särskilt hade området kring stora portalen varit utsatt för de revolutionäras eld. Den stolta, förgyllda örnen under balkongen till tronsalen hade förintats. Ett skott hade träffat snett underifrån. Slitit bort figurens överkropp och borrat sig genom balkongen på det ställe, där kejsaren stod i augusti 1914 och höll tal till den krigsberusade massan nedanför, som lik ett svart, upprört hav fyllde platsen kring Lustgarten och Altes Museum. Kanske hade tanken på detta ögonblick föresvävat kanoniären, då han lätit skottet gå. Hans syn hade blivit skarpare. Inriktningen hårfin och projektilen hade nått målet — platsen, där kejsaren stått. Blott en hade fattats — personen.

Vid Neumannstrasse lågo resterna av en barrikad. Tjocka tidningsbalar, somliga med blankslitna fördjupningar efter maskingevärens stålkapsel, oordnade sandsäckar och klumpar av murbruk och tegelstenar hade bildat ett provisoriskt skydd för de stridande. Hörnhusets smutsgrå rappning var översållat av tusentals vita fläckar, ett brokigt och bizarrt mönster, komponerat av kulsprutors och handvapens kaskader av dödande projektiler. En fångtransport drager genom Behrenstrasse. I täten går en fältgrå med karbinen hängande osäkrad över axeln, och i bältet hänga tunga, klirrande handgranater, då han med taktfasta steg leder transporten nedåt Mauerstrasse. Fångarna gå med händerna knäppta över huvudet. De äro ej franskmän, engelsmän eller folk från främmande världsdelar, utan tyska soldater, som gjort myteri, kastat sig in i revolutionens häxdans och misslyckats. Man är ytterst noggrann med all kontroll. Alla icke tyskar måste anmäla sig var tredje dag, och att detta ej var bara tom byråkratism fick jag tillfälle att personligen övertyga mig om.

(Forts. i nästa nr.)

EDMONTON.

JULIUS ROTTO

106 Adams Bldg., Edmonton, Alta., hoppas att få träffa alla skandinaviska farmare i distrikten runt om Edmonton och försäkra dem för brandskada i

The Wawanesa Mutual Insurance Co.

Det största, Det bästa, Det billigaste ömsesidiga brandförsäkringsbolag i Canada.
Totalvärdet av försäkringar uppgår till över $125,000,000,00.
Överskottet över $2,000,000,00.

GOD HÄLSA

är beroende, huvudsakligast, av god matsmältning, god avsöndring och god avföring av obrukbara ämnen, samt ett gott blodomlopp.

Äro dessa funktioner normala, är det lätt att hålla sig frisk. Men ibland behöver kroppen hjälp, och detta erhålles bäst genom

PANDIKULATION ELEKTRO-MAGNETISME BAD

och andra oskadliga, verksamma medel. Ett försök övertygar Eder.

För närmare upplysningar skriv till, eller besök

NILS T. SAEHLE,
THE HEALTH CENTER.
9662 Jasper Ave.
Edmonton, Alberta.

Prenumera på
S. C. T.
hos
Nils T. Saehle
9662 Jasper Ave.
EDMONTON, ALBERTA.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2639.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10607 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

REIDAR TORP
URMAKERIAFFÄR
Utlärd i gamla landet.
Alla slags ur ockor repareras. Billiga priser. Särskild omsorg gives insända reparationsarbeten. Garanti för gott arbete. Vår MARK ADRESSEN: 10356 - 101st. St. (I närheten av C.N.R.-stationen). EDMONTON, ALBERTA.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

CAMROSE.

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, ock jag skall tala om, vad jag kan göra för Eder.
Telefon 381, CAMROSE, ALTA.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort förstaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

VANCOUVER.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN, 281 Hastings St. E
JOHN GREEN, 208 Carroll St